

Publicerad 2015-01-15 10:36 av Exuberance

Utan Kemiska Ögon

Psykiatrin och Läkemedelsindustrin sprutar mig dagligen i munnen

Jag är den mentalt förstörda horan som betalar istället för vice versa

Varje morgon så sväljer jag livsglädjens sats

Tvenne dagar har jag avstått ifrån röda ampuller, kemisk melankoli, själadödande, personlighetsdödande om än med förmågan att göra mig aningen lyckligare inför livets konstanta pina

Jag var vid medvetande och fullt klarvaken, när venlafaxinet gått ur kroppen och det mentala helvetet åter kröp över mig

Omfamnade mig bakifrån med bekanta händer, andades obehag i nacken och klöste mitt bröst med sylvassa kalla fingrar, sparkade mig i magen med sina kraftiga härskarstövlar, tvingade ner mitt mående på knä med bakbundna händer och ängslig blick

Likväl finner jag ändå någon sjuk njutning i underkastelse till den andra partnern, partnern som utgör mitt psyke

Med den partnern kommer klarsynthet, så kommer cynism och insikten om hur dåligt allting egentligen är

Har sedan länge även förlikat mig med den vackra döden, ingenting skrämmer mig längre, ingenting chockerar mig och jag riktigt myser för mig själv vid tanken om att den barmhärtiga befriaren kommer när som helst i form utav en vårdslös bilist, förgiftade godsaker, vilsenhet en vinternatt eller en älskare med nålstick i armvecken och kanyler i ett skabbigt fodral vid sin sida

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Exuberance med Poeter.se id #46538 innehar upphovsrätten